

Behandling, naar dette Punkt kommer under Dmtale. — Da jeg har reist mig, troer jeg tillige at burde gjøre den Bemærkning, at den hele Anordning forekommer mig fra Begyndelsen af at være mere en Markfreds-anordning end en Jagtanordning. Jeg er nemlig alene kommen til det Resultat, som jeg har tiltraadt, ved den Tillid, jeg har troet at maatte skænke Uttringer fra Sagkyndiges Side om Umuligheden af at give en hensigtsmæssig, retfærdig og billig Bestemmelse med Hensyn til Erstatning for Bildtskade. Jeg maa imidlertid erindre, at jeg for min Part ikke har kunnet finde mig fuldkommen overbevist om Umuligheden af, at man kunde have truffet en Bildtskadebestemmelse, som kunde have gjort det mindre nødvendigt at gaae saa vidt med det nærværende Lovforslag, som her er gjort. Jeg har tænkt mig, at man med Hensyn til Bildtskadeerstatningen kunde etablere saadanne Regler, at de Ulemper, som hidtil have vilst sig at finde Sted ved saadan Skadeserstatnings Bestemmelse, nemlig Vidtløstigheden og Beføsteligheden, maatte kunne bortfalde. Derved vilde vistnok de Jagtberettigede ofte blive udsatte for et meget strengt eller for dem skadeligt og maaskee skundom ubilligt Udsald af Taxationsforretningen, som maatte finde Sted over Bildtskade; i saa Henseende kan det ikke nægtes, at det vilde være usikkert at bevirke ved en Lovbestemmelse af saadan Art, at fuldkommen Retfærdighed og Billighed kunde jagttages. Imidlertid har der for mig stillet sig som en Udvei til at sikke Bedkommende mod at lide altfor stor Uret ved en saadan Skadeserstatnings Bestemmelse, som den, jeg tilstgæde, at det skulde staae ham aabent, som ogsaa den foreliggende Lov i en af sine Paragrapher har optaget, at overlade vedkommende Jordbrugere Ret til at dræbe det Bildt, hvoraf Skade kunde ventes, hvorved da den Jagtberettigedes hele Ansvar og al den Fare, som han kunde udsættes for ved en Bildtskade-Bestemmelse af den omhandlede Art, vilde bortfalde. Man har navnlig i saa Henseende anført, at, hvor Bildtskaden var skeet paa Grændsen mellem 2 Jagtdistricter, vilde det være vanskeligt at bestemme, hos hvem Erstatningen skulde søges, da man ikke kunde afgjøre, hvis Bildt det var, der havde foraarsa-

get Bildtskaden; men netop i dette Tilfælde forekommer det mig klart, at, naar enhver Jagtberettiget kunde frie sig for Ansvar for Bildtskade ved at overlade vedkommende Bruger Ret til at nedskyde det Bildt, som kan gjøre Skade, saa vilde han i denne Henseende ikke kunne skee nogen Uret ved, at Lovbestemmelsen var saaledes, at han kunde tildømmes at erstatte den Bildtskade, som maaskee var foraarsaget ved en anden Jagtberettigets Bildt. — Med Hensyn til Minoritetens Betænkning kan jeg i Henseende til det Genhold, som i samme er gjort til den i Slesvig udfomne Jagtanordning, ikke undlade at yttre, at det forekommer mig aldeles klart, at netop det i Slesvig fulgte Princip vil føre til den Jagtlov, som af Regeringen er foreslaaet, og aldeles ikke til det af ham foreslaaede. Jeg troer hermed at skulle reservere mig Ret til ved Sagens videre Behandling at fremkomme med det Ændringsforslag, som jeg troer at burde gjøre.

Drejer: Jeg vilde blot tillade mig i al Korthed at bemærke, at jeg maa nærmest slutte mig til Udvalgets Minoritet, forsaavidt som den ønsker det Princip gennemført, at Jagtretten bør følge Brugeren, og ikke Gieren. Men jeg maa igjen afvige fra det ærede Medlem deri, at jeg ikke kan erkende det for rigtigt at fra- vige Erstatningsprincipet. Jeg mener, at, idet der udtales, at Principet i det Hele skal gennemføres mod de nuværende Berettigede og Retten gaae over til Brugerne, bør ogsaa de Berettigedes Ret respecteres, forsaavidt det dog ikke kan nægtes, at det er en lovlig Ret, de have. Uden Hensyn til, med hvad Navn man vil benævne den, enten med Navn af fuld Egenomsret, eller som en Ret til at foretage visse Handlinger, eller hvad andet Navn man vil give den, saa maa man dog erkende, at Retten for Liden er lovlig, og at den derfor ikke bør fratages de Vedkommende uden en tilsvarende Erstatning. At det er vanskeligt, og maaskee meget vanskeligt, at udfinde denne Erstatning, det troer jeg ikke kan være afgjorende; thi der maa vel dog paa en eller anden Maade kunne udfindes Regler, hvorefter Pengewardien, den virkelige materielle Fordeel ved Jagtretten, kan bestemmes; og, hvis der er Tilfælde, hvor der tilsyneladende ikke er nogen virkelig For-